

ŽENSKÁ HLÍDKA

Podatelka M. Hurnová

BRATRSTVÍ.

Sv. Čech.

Odhodme ten kalich žluči,
z něhož moru duch se chvilí,
nechat kolem jasno zvůň
svatý pohár bratrství (sesterství).

Nečteť někdo po své hlavě
věchno v jeden útvar skout;
dokud národ bují zdravě,
růžno kypí žiti proud.

Jdemo-li jen k témuž cíli,
vzně-li stejný srdcem chvilí,
však se najdem v pravě chvíli
pod jedinou korouhvi.

Cit a rozum dejte zbraně,
jimž druhu čelí druh,
dravé zášti, vztekly haně
hraďte cestu v český kruh.

Kdo chceš hást bratrů sváry,
očíš láskou vlnatí hrůvi,
utlum v sobě zlobu žáry,
sám vždy snášelivý buď.

Odhod trpký kalich žluči,
z něhož moru duch se chvilí,
nechat jasno kolem zvůň
svatý pohár bratrství (sesterství).

Z básně shora uvedeného možno čerpat mnoho dobrého poučení pro poměry, které často zavládou v kruzích krajanů zde i za mořem. Sv. Čech neznal poměry naše české zde v Americe, však ale znal poměry lidu všeho, které snad se daleko od sebe neliší a proto jeho posudky jsou všeobecné a hodí se na naše poměry české i zde a to nejen na bratrské, ale i sesterské, které se často utváří mezi námi a působí notný pohár hořkosti.

Sv. Čech nám odkázal poklad dobrých a zdravých pokynů, jen kdybychom si je brali vážně k srdci — byla by náprava snadná. Práce naše společná lepší a život náš spokojenější. Snažme se zmážděti!

ŽÁDNÝ STRACH Z PROHIBICE.

V minulém čísle „Pokroku Západu“ jest uveřejněn dopis pana T. J. Klímy z Renfrow, Okla., který věru stojí za přečtení, neboť pisatel rozumově líčí situaci, která jest nutnou ku nápravě nestřídmosti.

Jest vsutkou dosti lidí mezi námi, jimž se hrausí příkré diktátorství, ale jest též zase mnoho těch, kteří si sami nedovedou poručiti neb sebe ovládati. Nebýtí těchto posledních, nebylo by třeba tohoto obmezování. Dle potřeby a zkušeností lid pátá po nápravě nestřídmosti.

Dle mého názoru, příkré zapovídání nenapraví žádného člověka, ale za to rozumově obmezování a nabádání ku střídmosti prospěje mnoho.

Jest nemoudré zakazovati pítí, zrovna tak jako zakazovati jísti a čím více se bude zakazovati, tím více bude mnohých po tom toužiti. Ale zde je třeba zákona, který by slabochy takové chránil, aby se neupili. A zákony takové by též byly prováděny. Je potřeba tento zlozvyk pouze kontrolovati a po čase se náprava dostaví i tam, kde se dříve zdála nemožnou.

Pozorují nápravu značnou v tomto směru mezi námi Čechy. Znám rodiny, kde otec dříve utratil v hospodě skorem celý svůj výdělek a rodina doma trpěla hlad. Teď ale ten samý otec se priznává, že byl slaboch a hlupec, že se mohl dříve tak napít a najíst jako teď, kdyby jen hál uváleno rozumu a mohl dnes uiti již více zahospodařeno. Dnes si koupí pivu domů a tím hodně uspoří, při tom se též nají, tak že mu i to pítí více prospívá nežli ubližuje. A co je při tom nejlepší, učetři jako nepříjemnosti a strachu jak naneštěle, tak též i dětem.

Temperance sehalují, ale **prohibice** docela ne, neboť tou se páchá ještě více zla.

R. Wagnerová, Lesterville, So. Dak., 8. července 1914. — Ctěná podatelka a milé družky! Nemějte mi za zlé, že takto mezi vás přicházím. Jest zde sice v nás dosti Čechů, však velmi zřídka někdo od nás něco do našeho milého Pokroku napiše. Tak si myslím, že ty naše farmářky na dopisování „sbíhají“. Však i et. paní podatelka si stěžuje, že je poslední dobou „Ženská Hlídku“

poněkud opuštená. Rozhodla jsem se tudíž sama něco ze zdejšího okolí se čtenářům Pokroku sdělit. — Počasí přítomné máme dosti horké, tak asi jako všude v jiných místech. Panuje zde sice trochu sucha, vzduch v širém okolí přece jest dosti vlhoun, zvláště dostaví-li se v brzkou vlažička a, nepřekvapí-li nás totiž nějaká živelní pohroma, sklizeň může býti dobrá. Ježto bydlím v samotném městě, nemohu toho více o farmářství psáti, však i lidé z města těší se, když si vyjedou na proslulou a vidí vše tak krásné se zelenati. Každého měšťana jest tu vždy prvou věcí prohlédnouti si důkladně obilí a přesvědčiti se, jak i vše ostatní vyhlází. Mnozí farmáři mají za to (ovšem mylně), že lidem z města je to vždy stejné, zdali se uvede či neuvede úroda. Však tomu tak, milí páni rolníci, není, neboť lidé ve městě právě tak se z hojné úrody radují, jako ten pilný farmer, který v potu tváří pole osévá a potom o-voce úmorné své píle a námahy sklízí. — Naše městečko jest o-všem malé, však dosti podnikavé, neboť stále nových staveb zde přibývá. — Také školní naše dítka minulého roku dosti utěšeně pokročily, což hlavně nutno přičísti na účet přičinlivých a velice sehopných učitelů, z nichž zvláště principálka, slečna Stechova, pochylová sobě zaslouží, neboť dala si s dítkami mnoho práce a učila je též kti a vychávat. Při školním vyučování byla též velmi pilná, což nejlépe dosvědčuje, že některé dítka, ač poměrně dosti ještě mladé, osmou třídu prošly a před prázdninami též graduace pěkným programem oslavily. Myslím se též milým družkám pochlubiti, že jsme si zdejším sousedky založily spolek, který se nazývá „háčkující kroužek“ a tak jsme se bavily po celou zimu. — Každý týden vždycky jsme se u některé členky sešly a pohromadě všechny háčkovaly. Během těchto návštěv každá z nás uháčkovaly jsme si nějaké krajky neb vločky, vůbec vše, co se nám líbilo. Též máme dosti vzorků na dělání kraječků k polštářům, vložkům do záclon atd. Nyní však již musím přestat, abych nezabrala příliš mnoho místa. V dopisování také ještě příliš dobře se ne-vyznám, jako příkladně ty, které již častěji dopisují. Prozatím přijímte srdečný můj pozdrav. Hledám v nejbližším čase opět nějaké novinky se čtenářů a čtenářkami sdělit.

Jedna čtenářka z Verdiger, Neb., 8. července 1914. — Ctěná redakce „Pokroku!“ Již po delší čas jsme odběrateli a horlivými čtenářkami Pokroku a zvláště dopisů v Ženské Hlídku. Tedy do-voluji si tudíž též dopisem přispěti, ačkoli neví, je-li hoděn spatřit světlo světa. Ne-li, může pak buď véle Matoušova; octne se zajisté v pana redaktora zinní zásobárně, neboť myslím, že pan redaktor si pořídil hezky velký zářnic, je-li čas, aby na zinní zatápění a proto i já nu chci pomoci zvěstí zásobu jeho! Počasí máme zde dosti příjemné, ač sluníčko nás tu hezky notně přehřívá. Zahradky lidem dobře pokračují, soudě dle paní Kálové, která již před 14 dní začala hlavně zelné. O druhé zelenině ani nemluví, neboť ta už je asi pro paní tu stará. Nevím, sním-li se rozepisovat širěji, neboť jsem též jednou z těch přijetých. Ač jsem zde hezkých pár let, přece zůstávám stále tou samou Bechyňáčkou. Co přímlo mé do Ameriky odejeti, nevím; snad touha po štěstí (ač mne v octovském domě nikdy zle nebylo), které však stále nenalézám. Ony iluze a sny, které jsem si kdysi o Americe sprádaala, za krátký čas mého zde pobytu roz-přehly se v nívce a zhyla hola skutečnost. Přibyla jsem do města Clevelandu, kde se mně na o-čátku přiměřeně vedlo, však setr-ovala jsem v Clevelandě sotva dva roky, a rozhodla jsem se pro zá-pad. S počátku stýskalo se mne po ruce a hluku velkoměstském a teprve když poznala jsem život na venkově, nezatoužím více po velkoměstě. Jen na venkově po-zná člověk krásu a vebuhost pří-rody, a co kouzla v ní spočívá, zvláště za krásných večerů tich. V tom opozdněm tichu jen tíkot opozdněných se zpěvů a haňok večerních mušek se ozývá. Tu člověk mimoděk stává se poetou. Myšlenkám dá volný let a ty snášejte záletaji v domov, v ta dráhá místa, po nichž touha neustává. Kde kdysi starostlivá matička s láskou v srdci a úsmě-

váděly a zpívalo se, tu se mne takové pohnutí zmocnilo, že oči jaksi mně pojednou zvlhly a byla jsem v koncích. Po schůzi však, když jsme zase my novým se-strám ovšem dobrou svatčinu při-pravily, tu opět jsme se až do ve-čera nanejšyce srdečně bavily. — Jaké by to bylo hezké, kdyby-chom alespoň dvakrát do roka mohly něco podobného docílit, tak aby nás stále utěšeně přibý-valo, k čemuž volám všem milým sestram „Na zdar!“ Zároveň zde uvádím řeč, kterou milá naše předsedka, sestra Anna Nohavco-vá, u příležitosti té přednesla: — „Milé přítelkyň, Jednota naše reprezentuje nás české americké ženy, před celým světem co nej-čestnější a je zároveň nejlepší dokladem, že české ženy krácejí k emancipaci ruku v ruce s jinými národnostmi. Jednota naše je zářícím příkladem našemu dorostu, co vše žena zmůže při dobré vůli a dobrém pochopení života společenského, v němž hraje dů-ležitou úlohu. Ona vstěpuje v út-lá srdcečka svých malých milá-čků lásku k drabé domovině, lá-sku ku svým bližním, celému člo-věčenstvu a svobodě. A na be-drách ženy spočívá lepší budouc-nost národa, proto každá probu-dilá žena s radostí vítá každý přírůstek k naší milé Jednotě. — Mezi námi jest mnoho rodin, kde nedošla pochopení idea pravého vlastenečství, kde se všichni a zvláště dítka kvapem svému ná-rodu odezírají. Ano, hlavním zlem v našem národním žití jest nenárodní výchova našich dětí. Co jest platno veškeré namáhání, když většina nás zde žijících, zvláště mladších, nelze s láskou ku svému národu a dokonce i svůj původ zapírá. Naši národní budoucnosti, naši nadějí jsou dít-ky naší péči svěřené — z nich vy-chovají řádné občany, řádné Če-chy a Češky, buď přední naší sna-hou. Jest to úctem prvním naší Jednoty, druhým navštěvovati a podporovati se v nemoci a pečo-vati o naše pozůstalé. V díle tom vznešeném a šlechtném cheete nám milé přítelkyňe pomáhati, a-bychom v novém našem díle se-sdržily v jeden celek jako se-stry rodné a vítám vás upřímně a doufám, že čitit budete se v na-šem kruhu sesterském šťastny. A abych se tak stalo, tomu provola-vám ze srdce upřímně „Na zdar!“

Jedna čtenářka z Verdiger, Neb., 8. července 1914. — Ctěná redakce „Pokroku!“ Již po delší čas jsme odběrateli a horlivými čtenářkami Pokroku a zvláště dopisů v Ženské Hlídku. Tedy do-voluji si tudíž též dopisem přispěti, ačkoli neví, je-li hoděn spatřit světlo světa. Ne-li, může pak buď véle Matoušova; octne se zajisté v pana redaktora zinní zásobárně, neboť myslím, že pan redaktor si pořídil hezky velký zářnic, je-li čas, aby na zinní zatápění a proto i já nu chci pomoci zvěstí zásobu jeho! Počasí máme zde dosti příjemné, ač sluníčko nás tu hezky notně přehřívá. Zahradky lidem dobře pokračují, soudě dle paní Kálové, která již před 14 dní začala hlavně zelné. O druhé zelenině ani nemluví, neboť ta už je asi pro paní tu stará. Nevím, sním-li se rozepisovat širěji, neboť jsem též jednou z těch přijetých. Ač jsem zde hezkých pár let, přece zůstávám stále tou samou Bechyňáčkou. Co přímlo mé do Ameriky odejeti, nevím; snad touha po štěstí (ač mne v octovském domě nikdy zle nebylo), které však stále nenalézám. Ony iluze a sny, které jsem si kdysi o Americe sprádaala, za krátký čas mého zde pobytu roz-přehly se v nívce a zhyla hola skutečnost. Přibyla jsem do města Clevelandu, kde se mně na o-čátku přiměřeně vedlo, však setr-ovala jsem v Clevelandě sotva dva roky, a rozhodla jsem se pro zá-pad. S počátku stýskalo se mne po ruce a hluku velkoměstském a teprve když poznala jsem život na venkově, nezatoužím více po velkoměstě. Jen na venkově po-zná člověk krásu a vebuhost pří-rody, a co kouzla v ní spočívá, zvláště za krásných večerů tich. V tom opozdněm tichu jen tíkot opozdněných se zpěvů a haňok večerních mušek se ozývá. Tu člověk mimoděk stává se poetou. Myšlenkám dá volný let a ty snášejte záletaji v domov, v ta dráhá místa, po nichž touha neustává. Kde kdysi starostlivá matička s láskou v srdci a úsmě-

váděly a zpívalo se, tu se mne takové pohnutí zmocnilo, že oči jaksi mně pojednou zvlhly a byla jsem v koncích. Po schůzi však, když jsme zase my novým se-strám ovšem dobrou svatčinu při-pravily, tu opět jsme se až do ve-čera nanejšyce srdečně bavily. — Jaké by to bylo hezké, kdyby-chom alespoň dvakrát do roka mohly něco podobného docílit, tak aby nás stále utěšeně přibý-valo, k čemuž volám všem milým sestram „Na zdar!“ Zároveň zde uvádím řeč, kterou milá naše předsedka, sestra Anna Nohavco-vá, u příležitosti té přednesla: — „Milé přítelkyň, Jednota naše reprezentuje nás české americké ženy, před celým světem co nej-čestnější a je zároveň nejlepší dokladem, že české ženy krácejí k emancipaci ruku v ruce s jinými národnostmi. Jednota naše je zářícím příkladem našemu dorostu, co vše žena zmůže při dobré vůli a dobrém pochopení života společenského, v němž hraje dů-ležitou úlohu. Ona vstěpuje v út-lá srdcečka svých malých milá-čků lásku k drabé domovině, lá-sku ku svým bližním, celému člo-věčenstvu a svobodě. A na be-drách ženy spočívá lepší budouc-nost národa, proto každá probu-dilá žena s radostí vítá každý přírůstek k naší milé Jednotě. — Mezi námi jest mnoho rodin, kde nedošla pochopení idea pravého vlastenečství, kde se všichni a zvláště dítka kvapem svému ná-rodu odezírají. Ano, hlavním zlem v našem národním žití jest nenárodní výchova našich dětí. Co jest platno veškeré namáhání, když většina nás zde žijících, zvláště mladších, nelze s láskou ku svému národu a dokonce i svůj původ zapírá. Naši národní budoucnosti, naši nadějí jsou dít-ky naší péči svěřené — z nich vy-chovají řádné občany, řádné Če-chy a Češky, buď přední naší sna-hou. Jest to úctem prvním naší Jednoty, druhým navštěvovati a podporovati se v nemoci a pečo-vati o naše pozůstalé. V díle tom vznešeném a šlechtném cheete nám milé přítelkyňe pomáhati, a-bychom v novém našem díle se-sdržily v jeden celek jako se-stry rodné a vítám vás upřímně a doufám, že čitit budete se v na-šem kruhu sesterském šťastny. A abych se tak stalo, tomu provola-vám ze srdce upřímně „Na zdar!“

vem na rtech nás očekávala, teď zajisté s žalem v srdci a slzovou perlou v oku také vzpomíná. Jed-na paní psala, že byla v Čechách nadlesního deorou. Jsem rozená právě tam, kde ona paní, proto řeknu, že jsem byla deorou správce-ovou, však otec můj spravo-val naše ne malé a ne velké hospodářství a my děti byli je-ho podřízenými deputátníky. Dokud ale jsme byly malé, práce neschopné, měli moji rodiče vždy čeledína a děvečku a když pak jsme všecky dorůstaly a hlásily jsme se k životu, nezbylo nic jiného, než že otec rozhodl, aby bratři šli na řemeslo, sestry do učení se šiti. Když později tatínek viděl, že léta přibývají, sil do klusu ubývá a cizí lid, že je stále nespolehlivý a služné veliké, proto rozhodl se hospodářství prodat. Dětem uožil podíly a sám nechal si jenom 30 strychů polí a tak pomalounku si na to-ho správce hrál. Brzy na to nám zemřel strýček-ekněz v Praze, jenž odkázal nám hezkou částku jmě-ní, z čehož tatínek uložil opět pro nás 8 dítek podíl a setrvalo to dlouho, zemřel nám druhý strý-ček-ekněz v Pisku a ani ten neza-pomněl na nás s nějakým dědi-ctvím. Oba měli otec mého v ob-libě a strýček-ekněz v Pisku i do-bré školy otei mému dal, tak že otec můj po mnoho let zastával ve vesnici naší obecní úřad. Ač-koliv otec to nerad viděl, neb by-lo více mladých osadníků, přece vždycky byl znovu a znovu do ob-ecního úřadu zvolen. Jest tomu pět roků, kdy chtěli jsme, by o-tec náš se přijel na nás sem do této dollarové země podívat, však tatínek, už hezky staričký, ná-vštěvu nám stále odkládal, až ji konečně odložil na dobro a sice právě, když se rozhodl udělat tu cestu přes širý oceán a my děti s radostí vše po našem náme tak drabého otece chystaly, došel nás z Čech telegram — „otec jest mrtvý“. Pochopit asi, draží, jaká krutá rána byla to pro nás čekající dítka na otece. Dalšími zprávami jsme se dozvěděli, že otei praskla žilka u srdce a na-stalo zakrvácení. Otec byl stari-čký, 71 rok starý, a my všichni myslíme, že asi z velké radosti, že nás ještě jednou uvidí musel ode-jít na onen svět. Však po do-brém uvázení byli jsme všichni rádi, že se to přihodilo doma, pod domacím krovem, kde otec můj spatřil světlo světa a tam též pro-žil všecky dobré i zlé chvíle, že tam také svou pozemskou pouť dokončil. Čest bude jeho památce, neb on byl skutečně dobrým a starostlivým otcem. Jaká rána by to asi byla pro naši starou a ne dosti zdravou matičku, kdyby se to bylo stalo zde, při shledání se s naším staričkým, věkem se-dědivým tatínkem, bylo by to mělo asi zlé následky pro naši drahou matičku. Ach, jak šťast-ná jsem byla, když vzpomenu so-lé, že ještě ve světě jednu dra-hou hlovtu mám, již tak krás-ným slovem „matka“ nazvat mo-lu. Jest teskno bez domova, bez přátel, třeba v Americe člověk žil. Odevšad čiš chlad eiziny a níkdě více nenalezne se zde te-plo lásky matčiny. Bude-li můj dopis uveřejněn, budu opět psát. Prosím p. sazeče, by měl se mnou stropiti, neb jest toho na poprvé mnoho. Budte ujištěn p. sazeči, až budu vdatvat deoru, že půjdete na svatbu. Co pak dělá teta Lí-balová, co paní Grutová? Jste tam všecky zdravý? Jak často na vás, draží, vzpomínám, jak krásné bylo žiti mezi vámi, jak přátelská láska k Vás dýchala. A co těch krásných chvil prožil jsem mezi vámi? Však mým přá-ním jest přijít brzy mezi vás, nel-tam to zvu svým domovem. Po-ďravujte všecky známé od nás a žijte v klidu jako Jste vždy ži-vali. Srdečně zdravím též vše-cky čtenáře a celý personál!

Pi. Anastazie Trykarová, St. Louis, Mo. — Ctěná redakce „Po-kroku Západu!“ Již dávno jsem Vám chtěla psát, ale založila jsem poukážku a nemožla jsem ji nalésti, ale již se to více nastá-ne. Asi za měsíce Vám zašlu zno-va na předplatné na Pokrok. — Jsem jako většina, velice ráda to-tiž čtu, ale nerada píšu a to je velká chyba. Po druhé Vám nu-píši více. Srdečně Vás zdravím.

Ctěná paní! Všechno díky za sá-silku a těšilo by nás, kdybyste občas též psala mezi nás s něj-akou zprávou z Vašeho okolí, sazeč by vám byla vděčna Podatelka.

..Vzhůru na.. II. slet a závody

NAR. JED. SOKOLSKÉ

ve dnech
22., 23., 24., 25. a 26. července 1914,
V Omaze, Neb.

Lístky jsou v předprodeji v lékárně p. E. Čermáka na 13. ul.

UVEDENÁ ODPORUČENÍ NEJLÉPE SVĚDČÍ, JAKÝM
BLAHOŘÁDNÝM DOBRODÍNÍM JSOU MĚSTĚ A LĚ-
KY, JEŽ VYRÁBÍ MRS. FR. OTOUPALÍKOVÁ.

Ctěná paní Otopalíková, přijmete pozdrav a poděkování za masť, která se u mně výborně osvědčila. Děsně bolel mě krk, večer jsem si jej namazala a ku podivu, ráno vůbec bolest jsem necítila. — Můj otec měl bolavou ruku tak, až pod paží udělala se mu boule. Namazala jsem mu bolest a ráno byl otek pryč. Vaší masť doporučuji všem. Vaše přítelkyňe.

Mrs. Marie Prato, Ravensna, Nebr. — Srdečný pozdrav a poděkování za masť. Strážné bolela mne záda. Jakmile jsem si je namazala, bolest zmizela. Laskavě mi ji pošlete ještě za \$1.

K. C. Mueller, Astoria, L. I. — Ctěná paní, děkuji za masť. Měl jsem líšej, který po prvním namazání se ztratil.

Dopisy a objednávkou adresujte na: 491f
Mrs. Frances Otopalík,
VYRABITELKA David City, Nebraska

Krajané pozor!

Oznamuji Vám, že jsem počal osazovati novou krajinu a to, kde roste všeho druhu ovoce, kde uzraje korná každým rokem, kde jsou trhy ty nejlepší na všechny farmářské plodiny, kde se křižují tři dráhy, jest to pouze několik hodin cesty z Chicago. Pozemky jsou rovné, zem dobrá, poloviční prairie, žádný kámen, cesty dobré, školy všude kde třeba. Jest tam již usaze-no na 50 rodin Čechů a Slovanů. Tyto pozemky budu prodávati velice lacno prvním 50 osadníkům a na splátky na 8 roků; pouze malou částku jest třeba složiti hotově. Píšte mně, jak máte jeti a o další popis oné krajiny a mapy. Ceny pozemků jsou od \$12,50 do \$17,50 za akr. Pamatujte, že toto jest krajina, kde jsou jisté úrody, kde nepřijdou mrazy každý mēse v roce, kde můžete pěstovati rozličné ovocné stromy, kornu žitě, nemusíte se diti s kamenem, nežli můžete orati a potom to spojiti, kde každou hodinu jede vlak. Čtyři velká města jsou na blízké, elevátory, mlékárny, naklá-dárny, sklady, všecko připraveno, tak že tyto pozemky mají velice větší cenu, jako pozemky v severních dílech. Každému kupci slevím na cestovním a pozemky ukážu zdarma. Krajané, zde máte nyní příležitost koupiti zna-menitý kus leciné a dobrě země, což jsem já osobně vyhledával po plyněch pět roků, nežli jsem tuto krajinu našel a dostal ji do trhu. Píšte hned, dokud jest výšera na blízku města, na tuto adresu:

WISCONSIN FARM LAND COMPANY
—JAN SCHAUER, zástupce—
4036 West 26th Str. Chicago, Illinois.

Nizké Jízdné-Nejlépsi obsluha Chicago a Východ

Nizké jízdné na okružní výlety jest v platnosti denně od 1. června do 30. září.

NIAGARA FALLS, N. Y.
NEW YORK, N. Y.
BOSTON, MASS.
PORTLAND, ME.
MONTREAL, QUE.
ATLANTIC CITY, N. J.

Nejlépsi seonické cesty, příznivé obmezování a privileje za-stá-vek; souborně jízdné do jiných míst na východ.

Skvostně vypravené přímé denní vlaky přijíždí do palácového „Passenger Terminal“ v Chicagu v příhodných hodinách, kde lze učiniti spojení na všechny hlavní vlaky.

O jízdné lístky, vyhrazená místa a úplné podrobnosti klaste se u

Ticket Agents
Chicago and North Western Railway
1401-03 Farnam Str., Omaha

Pijte
pivo **MAGNET** v láhvích
a PEPTOMALT TONIC silivku

Píšte si o esunk; sašame Vám pivo bez otkladu do kterékoli části Spojených Států. Pivo naše jsou čistá, vyléleč a dle starého českého a osvědčeného způsobu vařeno. (Nesapomejte psát o esunk.)

PIJTE PIVO E ČEBKÉRO PIVOVARU!

ATLAS BREWING COMPANY
BOTTLING DEPARTMENT. JAMES A. ŠALKE, Hlávč.